

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **INTER EUROPE TRADING spol. s r.o.**, se sídlem ve Zlíně, Nábřeží 578, zast. Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem, se sídlem v Brně, Divadelní 4, proti žalovanému **Finančnímu úřadu ve Zlíně**, se sídlem ve Zlíně, tř. T. Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně ze dne 5.3.2010, č.j. 50638/10/303919701912, **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6 800,- Kč, ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce Ing. Radka Lančíka, daňového poradce, se sídlem v Brně, Divadelní 4.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Žalovaný na základě žádosti žalobce o prominutí příslušenství daně z příjmů právnických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za rok 1997, 1998 a 1999, obdržené dne 8.2.2010, vydal žalobou napadené rozhodnutí postupem ve smyslu ust. § 55a zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „daňový řád“), kterým promínil penále za prodlení úhrady daně v částce celkem 166 661,- Kč z částky celkem 555 531,- Kč.

II.

Žalobní argumentace

[2] Žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť v něm zcela chybí uvedení důvodů, proč žalovaný prominul příslušenství daně jen ve výši 30 %. Žalovaný dále překročil zákonem stanovené meze správního uvážení, neboť prominul příslušenství daně pouze ve výši 30 %, přičemž takový postup je v rozporu se správní praxí, vytvořenou na základě pokynu Ministerstva financí č. DS – 159, z něhož vyplývá, že v žalobcově případě mělo být prominuto příslušenství daně alespoň ve výši 60 %. V napadeném rozhodnutí se uvádí, že malusem má být skutečnost, že příslušenství daně vzniklo na základě neodvedení sražené daně. V žalobcově případě je situace odlišná, neboť sražení daně neprovedl a neodvedl.

III.

Stanovisko žalovaného

[3] Žalovaný uvedl, že se v projednávané věci řídil instrukcemi Ministerstva financí, a to pokynem D-330 z 29.10.2009 (č.j. 43/85 111/2009-431) a Metodickými postupy pro vyřizování žádostí o prominutí daně a příslušenství daně a k vymezení veřejné podpory při prominutí podle § 55a zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků, ve znění platném pro projednávanou věc – dále jen „daňový řád“. Žalovaný svá zjištění o naplnění, resp. nenaplnění, kritérií stanovených pokynem D-330 majících vliv na výrok rozhodnutí o předmětné žádosti zaznamenal ve vztahu k příslušenstvím daně, jejichž prominutí bylo žalobcem žádáno v záznamu „Závazná kritéria pro prominutí příslušenství daně z důvodu odstranění tvrdosti dle ust. § 55a ZSDP“, který je součástí spisového materiálu žalobce. Na základě těchto zjištění provedl žalovaný výpočet prominuté částky příslušenství daně z důvodu tvrdosti a řídil se přitom výše zmíněnými Metodickými postupy. Jelikož pokyn D-330 není obecně závazným právním předpisem, neuvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí výpočet celkové prominuté částky s odkazem na jednotlivé body tohoto pokynu, resp. Metodických postupů, ale uvedl skutečnosti, které pozitivně, resp. negativně ovlivnily jeho rozhodnutí v dané věci. Skutečnost, že se žalovaný zmíněným pokynem řídil a tedy namítaným způsobem nepřekročil zákonem stanovené meze správního uvážení vyplývá ze záznamu „Závazná kritéria pro prominutí příslušenství daně z důvodu odstranění tvrdosti dle ust. § 55a ZSDP“, který je součástí spisového materiálu. Skutečnost správného postupu žalovaného si daňový subjekt ověřil dne 28.4.2010 nahlédnutím do spisového materiálu. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV.

Právní hodnocení soudu

[4] Žalobou napadené správní rozhodnutí obsahuje ve svém odůvodnění následující úvahu týkající se výše prominutého penále za prodlení úhrady daně – „správce daně po prověření spisového materiálu a po prověření důvodů uváděných žadatelem konstatuje, že daňová kontrola vedoucí k dodatečnému vyměření daně, jejíž příslušenství je dotčeno touto žádostí, byla zahájena s časovým odstupem 12 měsíců a více od původního data splatnosti daně, vaše bezdlužnost u územních finančních a celních orgánů a dobrá spolupráce se správcem daně, ale i fakt, že příslušenství daně vzniklo na základě neodvedené sražené daně, jsou skutečnosti, které správce daně zohlednil ve výši prominuté částky z předepsaného daňového penále.“

[5] Z judikatury Ústavního soudu i soudů rozhodujících ve správním soudnictví vyplývá, že rozhodnutí o prominutí daně, či jejího příslušenství podle ust. § 55a daňového řádu je přezkoumatelné ve správním soudnictví. Konstantní judikatura uvedených soudů dále dovodila, že daňový subjekt je oprávněn požadovat, aby rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno v řádném řízení, vymezeném normami hmotného i procesního daňového práva a s vyloučením případné svévole. Odůvodnění rozhodnutí o prominutí příslušenství daně proto musí obsahovat úvahu o tom, proč došlo či nedošlo k prominutí příslušenství daně částečně, či zcela podle žádosti daňového subjektu, přičemž správní soud při přezkoumávání rozhodnutí o prominutí daně vychází toliko ze správního uvážení rozhodujícího orgánu, zkoumá, zda bylo vydáno v řádném řízení vymezeném normami hmotného i procesního daňového práva s vyloučením případné svévole rozhodujícího orgánu. Přezkoumává-li správní soud zákonnost uvedených rozhodnutí, činí tak skrze odůvodnění tohoto rozhodnutí a nikoliv prostřednictvím obsahu správního spisu. Pokud z odůvodnění zamítavého rozhodnutí o prominutí daně není zřejmé, jak věc rozhodující orgán uvážil, o jaké skutečnosti opřel svůj právní závěr, proč považuje důvody žádosti o prominutí daně – příslušenství daně za liché, mylné nebo vyvrácené, je daňovému subjektu de facto znemožněno uplatnit žalobní body, které by mohly vyvrátit, popř. zpochybnit závěry rozhodujícího orgánu; takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“, viz rozsudky Nejvyššího správního soudu, č.j. 7 Afs 1/2010 – 53 ze dne 4.2.2010, č.j. 7 Afs 15/2007 – 106 ze dne 4.2.2010, přístupné na www.nssoud.cz, nálezy Ústavního soudu ze dne 22.7.2009, sp. zn. III.ÚS 2556/07, přístupný na www.nalus.cz a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20.1.2009, č.j. 11 Ca 182/2008 – 36).

[6] Žalobou napadené rozhodnutí obsahuje zcela nedostatečnou správní úvahu týkající se otázky výše prominutého penále za prodlení úhrady daně. Použité odůvodnění je nepřezkoumatelné, nevylučuje případné použití svévole při rozhodování správního orgánu, chybí zde hodnocení, jak zmiňované skutečnosti byly hodnoceny, zda ve prospěch či v neprospěch žalobce, není zde uvedeno, jestli žalovaný využíval nějakých pomůcek – pokynů při výpočtu konkrétně prominuté částky penále, jaké měl možnosti a proč právě konkrétně stanovená částka byla žalobci prominuta. Pouhý výčet čtyř hledisek, které žalovaný zvažoval bez toho, aniž by bylo uvedeno, zda byly hodnoceny ve prospěch či neprospěch žalobce a zda se žalovaný řídil a jakými pravidly při úvaze o výši prominutí penále za prodlení úhrady daně je nedostatečná. Jak bylo výše uvedeno, přezkum zákonnosti napadeného správního rozhodnutí činí soud skrze odůvodnění rozhodnutí, nikoliv prostřednictvím obsahu správního spisu, proto ani odkaz žalovaného na doplňující důvody vydání předmětného správního rozhodnutí uvedené ve správním spise, nemohou obstát.

[7] Z výše uvedených skutečností vyplývá, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a soud jej proto zrušil. V dalším řízení žalovaný vytčené vady napraví, přičemž je vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

[8] Námitka žalobce, že se žalovaný dopustil překročení zákonem stanovené meze správního uvážení, nerespektujíc pokyn č. DS-159 Ministerstva financí, neboť v žalobcově případě mělo být prominuto příslušenství daně alespoň ve výši 60 %, nemohla být věcně soudem projednána z důvodu shora konstatované nepřezkoumatelnosti napadeného správního rozhodnutí. Teprve řádně odůvodněné správní rozhodnutí může být podkladem pro konkrétní žalobní námitky, obsahující skutkové a právní důvody, pro které by žalobce považoval napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

V. Náklady řízení

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů v plné výši, neboť současně neshledal existenci důvodů, které by měly vést byť i jen k částečnému nepřiznání těchto nákladů. Náhrada nákladů řízení sestává z odměny za 2 úkony právní služby ve výši 2 100,- Kč za jeden úkon (§ 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb.), tj. převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby. K náhradě nákladů byla připočtena náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 posledně citované vyhlášky) a náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.).

V Brně dne: 28.4.2011

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu